

rad videl dobro našo naselbino, ta mora preko morja v severno Ameriko in tudi tja se mu je treba podvzati. Pred leti nas je bilo tudi v Evropi dosti, a zdaj nas samo redko še najdeš na Dunavu na Bavarskem in v izhodnjem Rusiji; v Čehih nas živi nekoliko iz gosposke milosti v Trebonji.

Ne hranimo se o ribah, nego o listji in drevesnej skorji, in tudi za zimo si nanosimo nekoliko hrane.

Človeku smo zelo koristni: izvrstno našo kožo potrebuje v kožuhe in klobuke; bobrovino prodaje za drage novce v lekarnice, kjer narejajo dober lek iz nje, a meso mu je v jed, pravijo, da je posebno po leti jako okusno.

Kedar dorasemo, smo do 94 centimetrov visoki in takrat nam je cena najvišja, kajti prodajejo nas po več ko sto goldinarjev in ravno to je največja nesreča za naš rod. Ako se dobri ljudje za nas ne potegnejo, nas v Evropi k malu ne dobé več.“

Jedva je vse to povedal, ugledal je človeka, in — smuk! bil je v tem hipu pod vodo.

(Iz češkega „svet v obrazih.“

Razne stvari.

Drobtine.

(To je starost!) V Ričanu v Čehih živi mož 116 let star. Zove se Matej Suhi. Res, da je suh, a še nikoli nij bil betežen (bolan). V mladosti je bil imovit posestnik. Za dobe francoske vojne je bil v sužnost odpeljan; v domovino se vernivši najde vse svoje posestvo v tujih rokah. Stvar se nij dala nikakor na čisto izvésti. V tej velikej bédi se podá v učiteljski stan. A tukaj se mu ne dopade dolgo ter séde na črevljarski stol, na katerem še zdaj sedí zdrav in zadovoljen, pušêč po pipo tobaka, ki mu je jedina strast. (,Narodni listi.“)

(Slovenci) stanujejo po južnem Koroškem, po južnem Štírskem, na Kranjskem, po goratih straneh Goriškega, Gradiškega in Terzaškega, in na severnem robu Istre, na vzhodnem robu pokrajine Videmske in na zahodnem kraju županije Zaladske in Železne na Ogerskem.

(Sava in nje dotoci.) Sava je največja reka na Kranjskem. V Savo

se izlivajo naslednje reke: Sora, Ljublanica, Kerka, Kolpa, Teržiška Bistrica, Kokra in Kamniška Bistrica.

(Kozáci) živé v južnej Rusiji, vojevít narod so ter zelo vážen del ruske vojske. Dandenes so Kozáci čuvarji ruskih mej v Kavkaziji in Sibiriji.

(Talijanski národ) šteje do 25 milijonov duš in ima od najdavnjše dobe bogato književnost in umetelnost.

(Nove puške) je izumil stotnik Kropaček, s katerimi se v 15 sekundah ustrelí desetkrat.

(Ljudskih šol) je na Kranjskem 204; med temi jih je 164 jednorazrednih, 24 dvorazrednih, 1 trirazredna, 14 štirirazrednih in 1 šestrazredna.

Kratkočasnice.

* Poljski žid v ostrej zimi iz mesta na kmete idóč sreča volka; ker nij imel drugzega orodja, da bi se branil, nastavi svojo palico proti pretečemu sovražniku. V tem trenutji sproži od druge strani idoči lovec svojo puško

in srečno ubije volka. Žid, misleč, da ga je sam ubil, reče: „to je res čudno; že celih dvajset let nosim to palico, a nijsem znal, da je nabita.“

* Miško! jutri zjutraj ob štirih me pokličí, ker ob petih mi je treba da odpotujem,“ reče gospod svojemu slugi. — „Dobro, gospod! katero uro koli želite, samo pozvonite mi, in takój pridem da vas zbudim,“ odgovorí zviti sluga.

* Učitelj: Jurko, ali je prav rečeno: „za ušesa te stresem?“ Jurko: to nij prav; treba je reči: „za ušesi te stresem.“ Marko v zadnej klopi k višku roko pomolí. Učitelj: Marko, povej še ti. Zakaj ni prav, ako rečem: „za ušesa te stresem?“ Marko: zato, ker bolí!

Rešitev rebusa v 7. „Vertčevem“ listu.

Kdor ima denarje, ima vse vájete v roci.

Prav so ga rešili: Gg. Marija Aljančič v Celovci; Marija Fischkandel, učenka V. razreda pri šolskih sestrah v Gorici in Marička Pečenko v Biljah.

Slovstvene novice.

Pervi zvezek gledaliških iger za slovensko mladino je ravnokar prišel na svitlo.

Knjižica obsega prvo daljšo igro „Star vojak in njegova rejenka, posl. Barbka Höchtlnova,“ ima 48 strani v ličnem ovitku in stoji pri „Vertčevem“ uredništvu 20 kr., po pošti poslan 2 kr. več. — Sezite otroci po tej prvi knjižici, da tem prej dobite še drugih in lepših iger v roke.

* Djetinji vertič. Zabavne pripovedi dobroj djeci. Napisao jih i sabrao Ljudevit Tomšić, učitelj doljnogradske glavne učione u Zagrebu. I. svezak. U Zagrebu. Tiskom Lav. Hartmána i družbe. 1875. — Pod tem naslovom nam je prišel prvi zvezek otročjih poučnih knjižic v hervatskem jeziku v roke. Knjižica ima 50 pripovedek na 128 straneh sè sliko škofa Strosmajera. Ker je knjižica pisana v leško umevnem hervatskem jeziku, priporočamo jo prav živo tudi našej slovenskej mladini, da si jo v svojo knjižno zbirko uversti. Dobiva se v knjižari Lavoslava Hartmána u Zagrebu in stoji mehko vezana 36 kr., po pošti poslana 4 kr. več.

* Tjelovežba v pučkoj školi. Naputak za učitelje, kako metodično mogu poučevati u prostih vježbah, u koliko se one u školi izvesti dadu. Izradio Andrija Hajdenak, učitelj glav. učionâ u Zagrebu. Cena 40 kr. — Ta verlo dobro sestavljena knjiga v Smerki, obsega na 57 stranéh vse v ljudskej šoli potrebne vaje v telovadbi ter ima tudi mnogo primernih telovadbenih otročjih iger. Jezik je tako umljiv, da ga skoraj nij slovenskega učitelja, da bi tega telovadbenega poduka ne razumel. Dobiva se v knjižari Lavoslava Hartmána u Zagrebu.

Opomba.

Sestavki denašnjega lista so pisani z majhno izjémo tako, kakor je to večina naših čestitih naročnikov želela. Ravnali se bomo v prihodnje, kolikor mogoče, po željah naših čest. gg. naročnikov, samo prosimo, naj nam vselej odkritoserčno svoje želje in misli razodeti blagovolijo.

„Uredništvo.“

Obrazec za risanje.

🐸 Denašnjemu listu je pridejana muzikalna priloga. 🐸